

Смь ть-тьсть, но да бжда на свобода.
— „Ха, шомъ е така, прощавай, куче, нека да не
много се е отъркала“ — отговорило кучето.
синджиръ стоя, та ето отъ това козината на шията ми,
— „Е, така, отъ синджиря. Денемъ, азъ нали на
— „Но, какъ така“, пакъ попитахъ той.
— „Е, така“, казало кучето.
„а това на шията ти отъ що е, куче?“
че на шията на кучето козината е отъркана; той казалъ:
Почнахъ влѣкхъ въ двора да влиза, но забѣлѣхъ,
И влѣкхъ трѣгнахъ радостно да слухва на хората.
тебе ще почне да храни.
— „Че що, иди — казало кучето. Господарь и
храна“.
служба, а то ние, влѣкхъ, твърдѣ трудно намираме
кхъ. Тогава азъ бихъ дошелъ още тоя часъ на вашата
— „И за тая работа така ви хранять? казалъ влѣ-
е двора да пазимъ нощемъ.
— „Не, нашата работа не е трудна. Нашата работа
швате на хората?“
попитахъ: „Навѣрно, вие много трудна работа извър-
Кучето казало: „Хората ни даватъ“. А влѣкхъ пакъ
куче, откъдѣ вие намирате храна?“
шналъ тѣсто куче. Влѣкхъ попитахъ кучето: „Кажи,
Слабъ, мръшавъ влѣкхъ ходилъ край селото и сѣ-

(басня)

Вълкът и куче.